

Pervosednik prebere g. Erkerjevo pismo, v katerem (Erker) nasvetuje, da bi bili šolski prazniki po deželi v ravno tem času kakor so po mestih.

Nazoči učitelji pa so teh misli, da so sedanji šolski prazniki po deželi v prav primernem času (meseca septembra in oktobra), in če se bodo prazniki po krajnih okoliščinah kje kaj prenaorejali, bode to določil krajni šolski svet, kateri naj bi se kmali sestavil.

G. c. k. deželni nadzornik pravijo, da se bodo šolske oblasti tudi pri nas kmali vstanovile, ter zagotvjlajo učiteljem vladine pripomoči. Tudi omenjajo, da bodo za tistih 1000 gold., ktere je hranilnica darovala za šole, nakupili in razdelili učilnih pomočkov, knjig, pisalnega orodja i. t. d.

Pervosednik se vsem zbranim serčno zahvaljuje za vdeleževanje pri tem shodu, ter jim priporoča sterpljivost in značajnost — posebno pa se priklanja g. c. k. deželnemu šolskemu nadzorniku, in jih prosi, da bi, kakor do sedaj, tudi še dalje podpirali prizadevanje in dobro voljo ljudskih učiteljev.

Sklep seje ob $\frac{1}{2}$ 1 opoldne.

Po sklepu seje dobilo je predništvo uč. društva pismo g. Fel. Stegnarjevo iz Idrije, v katerem (g. Stegnar) razlaga lepopsne vaje, zemljepisje in petje v ljudski šoli. Vse to pride pri prihodnji odborovi seji na versto.

Zbrani učitelji so se razšli zopet z naj lepšim upanjem v boljšo prihodnost, ktera nam kmali pridi!

Umetnost.

Naš spretni skladavec lepih napevov, g. Anton Nedvčd, je zopet dal na svetlo delo, ki bode gotovo razveselilo vse domače pevce in prijatelje te lepe umetnosti. Prišli so v založbi Češko-Tila v Ljubljani v krasnem praškem natisu na svetlo trije zvezki pod imenom: Vsem slovanskim pevcem! 6 moških zborov, zložil Anton Nedvčd (op. 8.). — Zvezek I. ima: „Moj dom“ (poleg česke pesmi: Tam, kde venči“, posl. S.) in „Popotnika“ (besede Strelove). Partitura in glasi. Cena 60 kr. — Zvezek II. ima: „Domovino“ (besede A. Praprotnikove) in „pesem lovčev“ (besede Marnove). Partitura in glasi. Cena 60 kr. — Zvezek III. ima: „Zvezdi“ (besede Krekove) in „Slovenska dežela (besede Razlagove). Partitura in glasi 60 kr.

O tem odličnem delu kritike pisati se ne prederzamo. Kteri iz med teh napevov je lep, lepši in naj lepši, naj sodijo umetniki, pa tudi pevci, ki imajo o tej stvari še nepo-

kvarjeno pravo pevsko čutje. Učitelji, ki hrepenete po uzoru lepega petja in vsi lepoznanški pevci in pevke, kupite te pesmi in pojte jih! Okušali bote slast lepega petja!

Ogled po šolskem svetu.

Iz Ponikve pri Celji. (Učiteljsko društvo.) Živi časi so prišli za učiteljstvo, vse se giblje, poprašuje, posvetuje v sladki nadi na boljšo prihodnost. Ognjišče tega življa so nam učiteljska društva. Tu pa tam že lepo cvetó učiteljska društva, samo v lepem savinskem Celji je nekako spal taki klic, kterega je pred dvemi letimi sprožil g. Jakob Škoflek. Preselil se je bil v Mozirje, in z njim je potihnilo vse. Učitelji v tej okolici so žalovali po svojem tovaršu, posebno ker ni nobeden tega dela prevzel, da bi to podvzete naprej tišal. Zategadel nam je g. Vučnik, nadučitelj v Vojniku, obudil veselje, ko smo čitali njegovo vabilo v „Schulzeitung“ 20. februarja. Oživel je misel in to toliko potrebno reč sprožil. Povabil je učitelje, celjskega okraja in okolice, da bi se zadnji dan februarja sošli v Celji, v mestnem šolskem poslopju. Snidelo se nas je precej, ali marsikterega tovarša smo še pogrešali, posebno iz laškega okraja, ravno pri železnici; znabiti je kteremu pustni čas kriv bil, da ni prišel; mlačnosti si ne mislimo.

G. Vučnik zbranim učiteljem poudarja, potrebo uč. društva, ktera so že povsod ustanovljena, in mi skorej naj dalje čakamo, da smo brez društva v sedanjem živem času. Naznanil nam je pravila uč. društva s sedežem v Celji, ktera smo odobrili in deželni vladi predložili. Zagotovili smo se, da bo vsak učitelj daleč krog Celja pristopil k temu društvu, in vsaki ud se bode trudil, da bi še več udov pridobil tako, da ne bode nobenega učitelja daleč in široko v tem okraju manjkalo v društvu. Upamo, da bode to naše društvo postalo éversto, košato drevo, ktero nam bode prinašalo obilnega sadú. Dragi bratje, slovenski učitelji! kedar bodo društvena pravila potejena, in nas bode g. Vučnik zopet klical, pojdimo za njegovim glasom, kažimo se, da nismo zadnji, da ne zamarjamo svojih dolžnosti in lepe priložnosti k našemu daljnemu izobražovanju in napredku! Delajmo si čast! V društvu se bodemo okrepečevali, pogum dobivali in se za svojo dobro reč vneli. V društvu je moč! Hvala našemu početniku! Bog nam daj pa pomoč, da dosežemo svoj lepi namen! J. Ž.

Iz Gorice. Tukaj je voglar P . . . svojega sina zapisal v prvi slovenski razred, pa ga je hitro za nekoliko dni v prvi laški razred preselil. Omenjeni fantič je imel dobro glavico, torej je bilo dotičnemu učitelju žal po pridnem otroku. Zarad tega vpraša učitelj P . . . , zakaj da je to storil. On pa mu odgovori: „Zarad tega, ker vem iz skušnje, da so otroci, ki hodijo v laške razrede, veliko bolj srečni mimo onih, ki hodijo v slovenske. Tega sem se pri svojem starejem sinu prepričal, ki se ni kaj dobro učil. Izostal je iz šole in je postopač. Ako bi bil pa italijanskega jezika zmožen, bi bil lahka